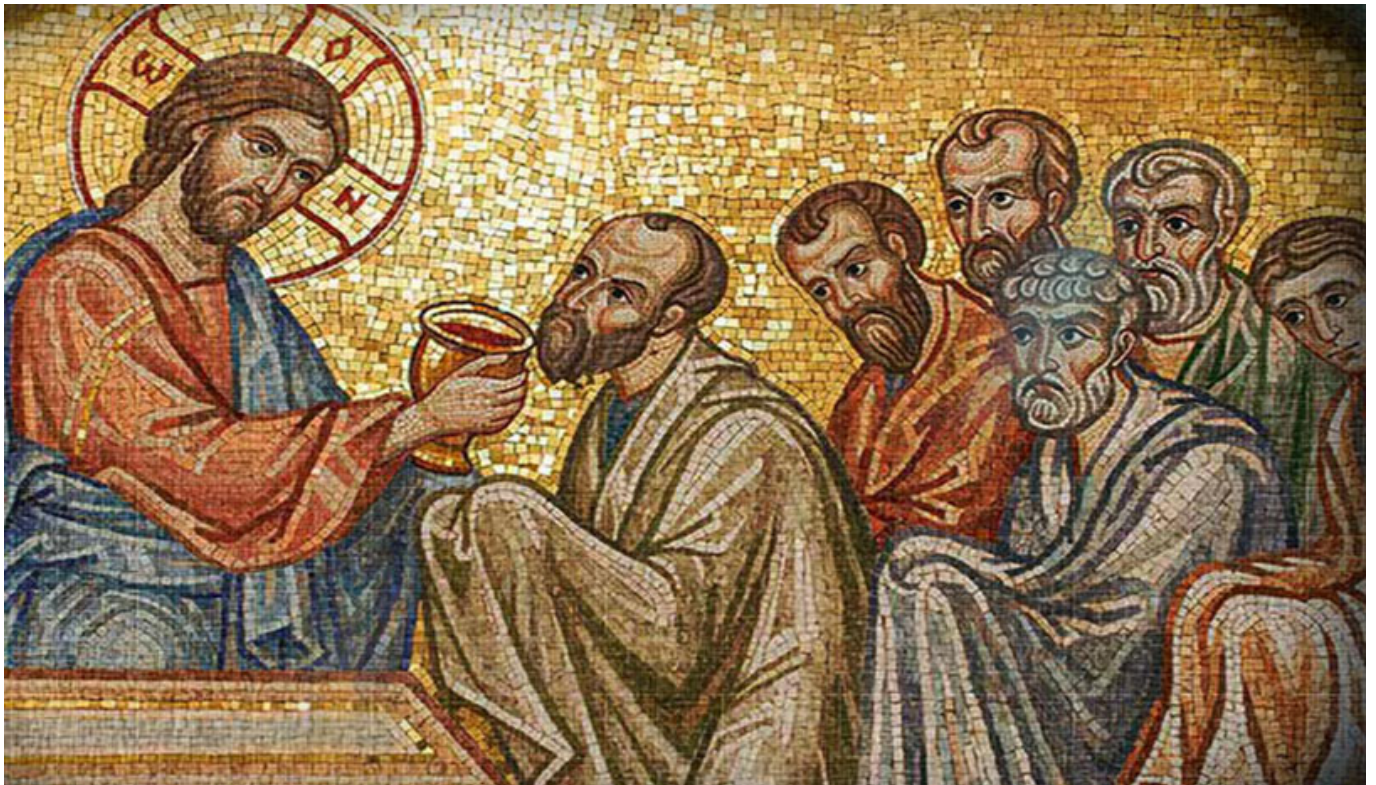

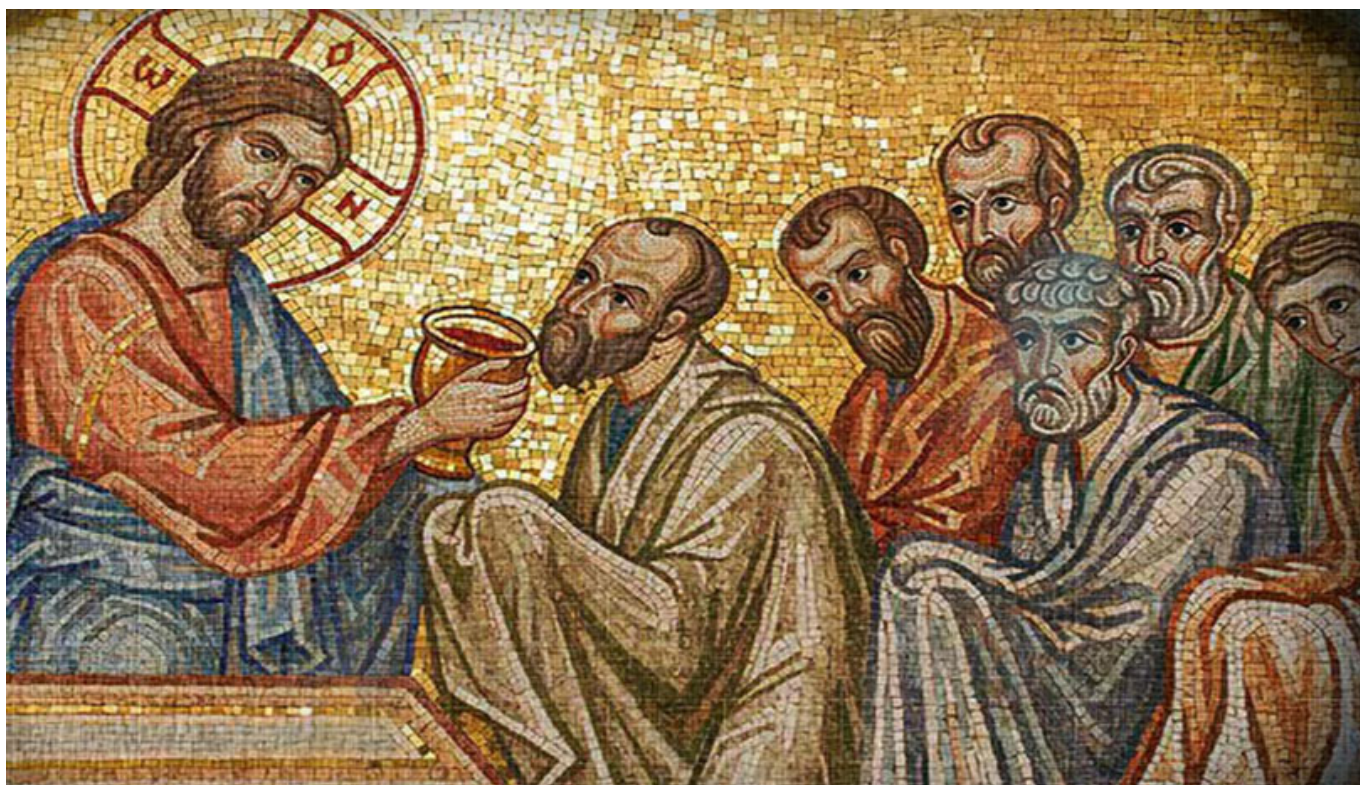
Η Θεία Κοινωνία στην ιστορία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

του Μανώλη Μηλιαράκη

Με αφορμή την πανδημία, όπως την έχει χαρακτηρίσει ο Π.Ο.Υ., του κορονοϊού επανήλθε στην επικαιρότητα και μάλιστα κατά τρόπο απόλυτο, το θέμα που κατά καιρούς έθεταν κάπως έμμεσα και σπανίως άμεσα, οι *souper* ορθόδοξοι Ορθολογιστές, αυτοί που θεωρούν και τον άνθρωπο ως ένα καλοκουρδισμένο φυσικοχημικό σύστημα που η συμπεριφορά και η πορεία του μέσα στη ζωή και την κοινωνία προδιαγράφεται από άτεγκτους, αιώνιους και αναλλοίωτους νόμους. Για αυτούς, το πρόσωπο Θεός, η Πρόνοιά Του και το Θαύμα Του, ως έννοιες, είναι κενές περιεχομένου.

Έτσι από καιρού εις καιρό έθεταν το θέμα:

Να ληφθούν μέτρα προστασίας όσων μεταλαμβάνουν, γιατί η μετάληψη από το Κοινό Ποτήριο και με το ίδιο κουταλάκι εγκυμονεί κίνδυνο μετάδοσης μολυσματικών νόσων. Με την εμφάνιση του κορονοϊού το ζήτημα αυτό επανήλθε, αλλά αυτή τη φορά κατά τρόπο επιτακτικό. Οι ειδικοί επιστήμονες ήταν και είναι κατηγορηματικοί. Ο ιός μεταδίδεται με το σάλιο και έχει μακρά διάρκεια ζωής πάνω σε μεταλλικές επιφάνειες. Άρα, αν κάποιος είναι ασθενής ή είναι φορέας του ιού, χωρίς να το γνωρίζει και μεταλάβει, τότε μέσω του σάλιου του ο ιός θα μεταφερθεί στο κουταλάκι και από εκεί στον επόμενο πιστό που θα κοινωνήσει. Άμεσο και λογικό συμπέρασμα από τις παραπάνω θέσεις των επιστημόνων είναι ότι πρέπει να απαγορευθεί η συμμετοχή στο Μυστήριο της Θείας Κοινωνίας, όσο θα διαρκούν οι κίνδυνοι από την πανδημία του κορονοϊού.

Το συμπέρασμα αυτό, από πρώτη άποψη φαίνεται να είναι λογικώς ορθό και με την υπόθεση ότι οι απλοί πολίτες δεν έχουμε λόγο και τρόπο να αμφισβητήσουμε την ορθότητα αυτών των εκτιμήσεων-διαπιστώσεων των επιστημόνων συνάγεται ότι η αποφυγή της Θείας Μετάληψης είναι επιβεβλημένη, αλλά όχι μόνο τώρα αλλά εις το διηνεκές, όπως απαιτούσαν πάντοτε “οι ορθώς φρονούντες”, γιατί οι μολυσματικές και μεταδοτικές ασθένειες δεν πρόκειται ,φυσικά, να εκλείψουν, ακόμα και όταν ο κορονοϊός θα παύσει να είναι απειλή, και κάποτε, ευχόμεστε σύντομα, θα παύσει.!

Μια τέτοια εξέλιξη πρέπει να θεωρείται πολύ πιθανή γιατί θα υποστηριχθεί και θα προωθηθεί πειστικά από τους “ορθώς φρονούντες”, από τους super Ορθολογιστές, οι οποίοι, ας σημειωθεί, υπάρχουν σε καίριες θέσεις σε όλο το πολιτικό, κοινωνικό, επιστημονικό, αλλά και θεολογικό φάσμα. Με τη λογική του φάσματος αυτού μέσα στο Άγιο Δισκοπότηρο υπάρχει ψωμί και κρασί. Τίποτε άλλο. Τελεία και παύλα! Τα περί μετουσιώσεως, θαυματουργικό τω τρόπω, του άρτου και του οίνου, σε Σώμα και Αίμα Χριστού, που αποτελεί βασικό “πιστεύω” της Ορθοδοξίας, είναι εξωπραγματικά, παράλογα και παρανοϊκά! Αποτελούν πιστεύω, επιεικώς καθυστερημένων.

Αλλά ας δούμε τι μας λέει ο αδιάψευστος μάρτυρας. Η ζωή. Η Ιστορία.

1) Το ισχύον και σήμερα τυπικό για τη Μετάληψη, με μέσο το γνωστό μας κουταλάκι, το κοχλιάριο ή λαβίδα, όπως λέγεται στη λειτουργική γλώσσα, καθιερώθηκε στη ζωή της Εκκλησίας περί τον δέκατο αιώνα και έκτοτε συνεχίζεται σε όλες τις Ορθόδοξες Εκκλησίες με τα εκατομμύρια πιστών και τις εκατοντάδες χιλιάδες κληρικών.

2) Στη Χώρα μας υπάρχουν περίπου 10.000 εφημέριοι ιερείς. Σε αυτούς προστίθενται οι ιερομόναχοι που εγκαταβιώνουν σε μοναστήρια και φυσικά οι αρχιερείς. Όλοι αυτοί, που αποτελούν ένα τεράστιο στατιστικό δείγμα, κάθε Κυριακή και εορτή, από τότε που χειροτονήθηκαν, καταλύουν το Άγιο Δισκοπότηρο. Όταν δηλαδή τελειώσει η μετάληψη του λαού, πίνουν ό,τι έχει απομείνει στο Δισκοπότηρο.

3) Όσοι κοινωνούν προέρχονται από όλο το ηλικιακό φάσμα. . Βρέφη, νήπια, παιδιά, νέοι, γέροντες και γερόντισσες.

4) Είναι βέβαιο ότι ανάμεσα σε όλους αυτούς θα υπάρχουν και κάποιοι που να είναι φορείς μολυσματικού ιού ή μικροβίου. Όχι βέβαια σε όλες τις Εκκλησίες, αλλά στατιστικά είναι πολύ πιθανόν, ιδίως σε περιόδους επιδημιών, ότι σε πάρα πολλές Εκκλησίες θα συμβαίνει αυτό το γεγονός.

5) Αρκετοί ιερείς υπηρετούν σε Εκκλησίες Νοσοκομείων και κοινωνούν βαρύτατα ασθενείς και ετοιμοθάνατους από λοιμώδη και φυσικά μεταδιδόμενα νοσήματα. Η περίπτωση αυτή επαναλαμβάνεται και με βαρύτατα ασθενείς που καλούν τον ιερέα να τους κοινωνήσει στο σπίτι τους.

6) Αλλά το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο μακαριστός ιερομόναχος πατήρ Χρυσάνθος Κουτσουλογιαννάκης, ο οποίος διακόνησε τους λεπρούς της Σπιναλόγκας επί δέκα χρόνια μένοντας μαζί τους και κοινωνώντας από το ίδιο

Δισκοπότηρο. Πότε έγινε αυτό; Από το 1947 μέχρι το 1957, οπότε έκλεισε το κολαστήριο του Νησιού, όταν δηλαδή βρέθηκε η αντιβίωση που θεράπευε τη λέπρα. Για το τι εστί Σπιναλόγκα ας διαβάσουμε τα λόγια του Πέτρου Αλατζά, του ηθοποιού που πρωταγωνίστησε στην τηλεοπτική σειρά “Το Νησί”, από συνέντευξή του, στις 17/4/2011 στοAll4Fun.gr:

“Οι λεπροί στέλνονταν, λέει ο Πέτρος Αλατζάς, στη Σπιναλόγκα για να πεθάνουν και να μην “βρομίζουν τον τόπο”. Από τη στιγμή που έμπαιναν στο νησί τους διέγραφαν από τα μητρώα σαν να μην υπήρξαν ποτέ! Γενικά υπήρχε ένας κοινωνικός πόλεμος, ένας βάρβαρος αποκλεισμός σε όσους είχαν στις οικογένειες τους λεπρούς. Και υπήρχαν ιστορικά παραδείγματα, όπου αν κάποιος στην οικογένεια είχε λέπρα οι υπόλοιποι συγγενείς δεν μπορούσαν ούτε να παντρευτούν ούτε καν να βρουν δουλειά. Ήταν ένα βαρύ στίγμα που τους ακολουθούσε εκείνη την εποχή. Μην ξεχνάς την έκφραση, που χρησιμοποιούμε ακόμη και σήμερα «σαν να είναι λεπρός».”

Σε αυτή λοιπόν την κατάσταση έζησε μαζί με του απόβλητους της κοινωνίας ο παπά Χρυσάνθος. Κοινωνούσε τους λεπρούς, που ο κόσμος φοβόταν και να τους δει και μετά κατέλυε. Παρέμεινε στο Νησί άλλα 2ή5 χρόνια, από τότε που οι ασθενείς πήγαν στα σπίτια τους «για να μνημονεύει τους νεκρούς» και μετά έφυγε υγιής!

Θα μπορούσαμε να αναφέρομε και πολλά άλλα παρόμοια περιστατικά. Αλλά ας μείνουμε σε αυτά που δημιουργούν εύλογα ερωτηματικά:

1) Είναι γνωστό ότι υπάρχουν “επαγγελματικές νόσοι”. Για παράδειγμα. Σήμερα που ζούμε την πανδημία του κορονοϊού, ποιά επαγγέλματα παρουσιάζουν τα υψηλότερα ποσοστά προσβολών από τη νόσο αυτή; Είναι νωρίς να έχουμε σχετικό πόρισμα επιστημονικής έρευνας, αλλά η κοινή λογική δίδει απάντηση ότι πολύ πιθανόν οι γιατροί και οι νοσηλευτές, αυτοί οι ήρωες, που λειτουργούν στα Νοσοκομεία Αναφοράς, παρουσιάζουν ή θα παρουσιάσουν τα υψηλότερα ποσοστά. Είθε να μην επιβεβαιωθεί η εκτίμηση αυτή. Με την ίδια λογική δεν θα έπρεπε στον πληθυσμό των ιερέων, που όχι για ένα, δυο, τρεις μήνες, για ένα χρόνο, αλλά για μια ζωή, παίρνουν ιούς και μικρόβια από το κουταλάκι ή το Δισκοπότηρο σύμφωνα με τη λογική εκείνων που βάλλουν εναντίον της Θ. Μετάληψης και του τρόπου που προσφέρεται, δεν θα έπρεπε να εμφανίζεται υψηλό ποσοστό λοιμώξεων; Θα αντιτάξει κάποιος, μα δεν έχει γίνει σχετική επιστημονική έρευνα. Είναι αλήθεια αυτό. Αλλά δεν είναι λογικό , αν μέσω της Θ. Κοινωνίας μεταδίδονταν νόσοι. ο ίδιος ο λαός , με το αισθητήριό του και την πείρα μιας ζωής επαναλαμβάνομε, να είχε σχηματίσει την πεποίθηση ότι ...“Γίνεσαι παπάς;Λίγα χρόνια θα ζήσεις”. Αυτό δεν λέγεται για όσους π.χ. εργάζονται σε ανθρακωρυχεία; Δεν υπάρχουν Χωριά στην ελληνική ύπαιθρο που χαρακτηρίζονται ως καρκινοχώρια, επειδή έχουν

πολλούς θανάτους νέων ανθρώπων, λόγω της κατάχρησης φυτοφαρμάκων κ.λ.π;

2) Πάντα με την υπόθεση ότι με την Θ. Κοινωνία μεταδίδονται νόσοι, δεν θα έπρεπε στις περιόδους των Χριστουγέννων, του Πάσχα και του Δεκαπενταύγουστου, που η πλειονότητα των Ορθοδόξων κοινωνούν να παρουσιάζεται κάποια έξαρση λοιμωδών νοσημάτων; Σύμφωνα, πάλι ότι δεν έχει γίνει επιστημονική έρευνα. Αλλά αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, λέτε ο λαός, τόσα χρόνια, να μην το είχε “μυριστεί”; Απίθανο.

3) Κάποιος πρέπει να μας εξηγήσει πώς ερμηνεύεται επιστημονικά, ότι ο παπά Χρύσανθος έζησε με τους λεπρούς της Σπιναλόγκας δέκα ολόκληρα χρόνια και μάλιστα στη διάρκεια που η λέπρα ήταν μεταδοτική, και δεν προσβλήθηκε από τη νόσο ενώ κοινωνούσε με το ίδιο κουταλάκι και από το ίδιο Δισκοπότηρο με τους λεπρούς.

4) Σε ποια επιστημονική έρευνα του ανθρώπινου πληθυσμού το στατιστικό δείγμα υπερβαίνει τα 1000,2000, άντε 3000 άτομα; Εδώ όμως έχουμε, για τη Χώρα μας πάνω από 10.000 άτομα και για όλες τις Ορθόδοξες Χώρες πάνω από 100.000. Σε αυτές μάλιστα περιλαμβάνονται και οι Χώρες της Αφρικής όπου τα λοιμώδη νοσήματα θερίζουν.!

5) Όλα αυτά τα εκατοντάδες εκατομμύρια συνανθρώπων μας δεν θα έπρεπε, ύστερα από τόσους αιώνες, να έχουν σχηματισμένη μια συναντήληψη, ότι δηλαδή, το να είσαι κληρικός θέτεις σε κίνδυνο την υγεία σου ανά πάσα στιγμή;

Τα παραπάνω δεν αποσκοπούν να πείσουν εκείνους που θεωρούν ότι με τη Θ. Κοινωνία μεταδίδονται ασθένειες. Γιατί όσοι πιστεύουν ότι στο Άγιο Δισκοπότηρο υπάρχει ψωμί και κρασί τότε είναι λογικό να υποστηρίζουν ότι με τη Μετάληψη είναι δυνατόν να μεταδοθεί μια μεταδοτική ασθένεια. Όσοι πάλι έχουν τη θέση ότι εκτός από το λογικό υπάρχει και το υπέρλογο. Όσοι, χωρίς να παραθεωρούν τα της επιστήμης, που και αυτή είναι δώρο Θεού και πολύ περισσότερο χωρίς να συνιστούν να αγνοηθούν οι συστάσεις των επιστημόνων και τα επιβεβλημένα μέτρα που έχει πάρει η Πολιτεία για την αντιμετώπιση του μεγάλου κινδύνου για όλους μας, εξαιτίας του κορονοϊού, το θέμα της Θ.Κοινωνίας δεν το θέτουν στο πλαίσιο της επιστήμης. Γιατί τα της Πίστewς δεν είναι αντικείμενο επιστήμης. Έχει νόημα να ζητούμε επιστημονικές αποδείξεις για την Ανάσταση του Χριστού; Για την άσπορη σύλληψη της Θεοτόκου; Για όλα αυτά τα ζητήματα που υπαγορεύουν τελικά τη στάση ζωής μας, ο πιστός δεν λέει ότι “απόδειξα ότι...” , αλλά λέει “Πίστεύω...”. Έτσι και στο συγκεκριμένο θέμα ο πιστός, πιστεύει, δηλαδή έχει εμπιστοσύνη σε αυτό που του είπε ο ίδιος ο Χριστός. Λάβετε φάγετε τούτο μου εστί το Σώμα και πείτε εξ αυτού, τούτο μου εστί το Αίμα... Με αυτή την

πίστη, με την εμπιστοσύνη στο Χριστό και την ευλογία του πνευματικού του, προσέρχεται ο πιστός “μετά φόβου Θεού πίστεως και αγάπης” στο Μέγα Μυστήριο. Τα άλλα τα αφήνει στον Θεό, όπως σε αυτόν ανήκει και η όλη ζωή του. Καλό Πάσχα. Καλή Ανάσταση. Ο κορονοϊός θα περάσει. Η ζωή συνεχίζεται και το πρόβλημα είναι, να είναι όντως ζωή. Ζωή Αγάπης, Ελευθερίας και Δικαιοσύνης και Ανάστασης και όχι πολύμορφης σκλαβιάς όπως είναι σήμερα, μακριά από την Πηγή της Ζωής, τον Χριστό.